

sector. This suggestion was welcomed by the Council, which invited the Commission of the European Communities to study how best to implement such co-operation. In February 1991 the Commission proposed the concept of a European Energy Charter.

Following discussion of the Commission's proposal in the Council of the European Communities, the European Communities invited the other countries of Western and Eastern Europe, of the Union of Soviet Socialist Republics and the non-European members of the Organization for Economic Cooperation and Development to attend a conference in Brussels in July 1991 to launch negotiations on the European Energy Charter. A number of other countries and international organizations were invited to attend the European Energy Charter Conference as observers.

Negotiations on the European Energy Charter were completed in 1991 and the Charter was adopted by signature of a Concluding Document at a conference held at The Hague on 16-17 December 1991. Signatories of the Charter, then or subsequently, include all those listed in Section I above, other than observers.

The signatories of the European Energy Charter undertook:

- to pursue the objectives and principles of the Charter and implement and broaden their cooperation as soon as possible by negotiating in good faith a Basic Agreement and Protocols.

The European Energy Charter Conference accordingly began negotiations on a Basic Agreement - later called the Energy Charter Treaty - designed to promote East-West industrial cooperation by providing legal safeguards in areas such as investment, transit and trade. It also began negotiations on Protocols in the fields of energy efficiency, nuclear safety and hydrocarbons, although in the last case negotiations were later suspended until completion of the Energy

forslag blev mødt med velvilje af Rådet, som opfordrede Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til at undersøge, hvorledes et sådant samarbejde bedst kunne gennemføres. I februar 1991 fremsatte Kommissionen ideen om et europæisk energicharter.

Efter, at Kommissionens forslag var blevet behandlet af Rådet for De Europæiske Fællesskaber, opfordrede De Europæiske Fællesskaber de andre lande i Vest- og Østeuropa, Unionen af Socialistiske Sovjetrepublikker og de ikke-europæiske medlemmer af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling til at deltage i en konference i Bruxelles i juli 1991 med henblik på at indlede forhandlingerne om det europæiske energicharter. En række andre lande og internationale organisationer blev indbudt til at deltage i Den Europæiske Energicharterkonference som observatører.

Forhandlingerne om det europæiske energicharter blev afsluttet i 1991, og charteret blev vedtaget ved undertegnelse af et afsluttet dokument på en konference i Haag den 16.-17. december 1991. Charterets signatarer, på daværende tidspunkt eller senere, omfatter alle dem, der er opført i afsnit I ovenfor, bortset fra observatørerne.

Signatarerne af det europæiske energicharter forpligtede sig til

- at opfylde charterets mål og principper og gennemføre og udbygge deres samarbejde så hurtigt som muligt ved i god tro at forhandle en grundlæggende aftale og protokoller hertil.

Den Europæiske Energicharterkonference påbegyndte derfor forhandlinger om en grundlæggende aftale - senere benævnt energichartertraktaten - som skulle fremme industrielt samarbejde mellem Øst og Vest ved at garantere retlige beskyttelsesforanstaltninger på områder som investeringer, transit og handel. Konferencen indledte også forhandlinger om protokoller vedrørende energieffektivitet, nuklear sikkerhed og kulbrinter, men for de sidstes vedkommende